

ZARZĄDZENIE

Dnia 4 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

po zapoznaniu się z pismem obrońcy **P. N.** ,
sygnalizującym potrzebę wznowienia z urzędu postępowania
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 7 września 2020 r., II AKa 51/20,
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie
z dnia 23 września 2019 r., II K 84/17,

- 1. stwierdzam brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego wyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.);**
- 2. zarządzam poinformowanie skazanego i jego obrońcy o treści zarządzenia oraz pouczenie, że na zarządzenie z punktu 1 nie przysługuje żaden środek zaskarżenia;**
- 3. zarządzam zakreślenie sprawy w repertorium KO jako załatwionej w inny sposób.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 grudnia 2024 r., zatytułowanym „wniosek o wznowienie postępowania apelacyjnego”, obrońca skazanego P. N. zwrócił się do Sądu Najwyższego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 7 września 2020 r., II AKa 51/20, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 23 września 2019 r., II K

84/17. obrońca podniósł, że w składzie Sądu II instancji zasiadał sędzia powołany na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3; dalej: ustawa nowelizująca KRS) – SSA X.Y.. W uzasadnieniu wniosku obrońca odwołał się do orzecznictwa międzynarodowego (orzecznictwo TSUE i ETPCz) oraz Sądu Najwyższego.

Należało zważyć, co następuje.

Lektura pisma obrońcy skazanego prowadzi do konkluzji, że pomimo nazwania go w tytule „wnioskiem”, przede wszystkim z uwagi na powołanie się wprost na podstawę wznowienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., pismo to należało potraktować jako sygnalizację potrzeby wznowienia postępowania z urzędu. Po zapoznaniu się z argumentacją obrońcy skazanego i aktami sprawy należało stwierdzić brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu postępowania wskazanego w piśmie obrońcy skazanego (art. 542 § 3 k.p.k.).

Zasadnicze znaczenie w tej sprawie ma uchwała połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7). Zgodnie z drugą tezą tej uchwały: „Nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. [...] zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”. Oznacza to konieczność wykazania istnienia „okoliczności” wskazujących na szczególnie bliski związek konkretnego sędziego z organami władzy wykonawczej, prowadzący do wniosku, że sąd z udziałem takiego sędziego nie spełnia wymaganych standardów

bezstronności i niezależności (w ten sposób także m.in. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22; a w kontekście standardu międzynarodowego wyroki ETPCz: z dnia 22 lipca 2021 r., *Reczkowicz przeciwko Polsce*, skarga 43447/19; z dnia 8 listopada 2021 r., *Dolińska-Ficek i Ozimek przeciwko Polsce*, skargi nr 49868/19 i 57511/19; z dnia 3 lutego 2022 r., *Advance Pharma sp. z o.o. przeciwko Polsce*, skarga nr 1469/20; wyrok pilotażowy z dnia 23 listopada 2023 r., *Wałęsa przeciwko Polsce*, skarga nr 50849/21).

W tej sprawie autor sygnalizacji odwołał się wyłącznie do faktu powołania ww. sędziego na wniosek KRS ukształtowanej w trybie przepisów ustawy nowelizującej oraz w jego ocenie polityczny charakter sprawy (opisując powiązania osobowe podmiotów związanych ze sprawą). Sąd Najwyższy kilkakrotnie już badał czy sąd orzekający z udziałem SSA X.Y. jest sądem należycie obsadzonym w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., przeprowadzając przy tym „test niezależności i bezstronności” tego Sędziego. Tego typu uchybienie nie zostało stwierdzone, a przeprowadzony test dał wynik pozytywny (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 30 stycznia 2025 r., IV KK 396/23; z dnia 25 lutego 2025 r., IV KK 470/24; postanowienia Sądu Najwyższego: 25 maja 2023 r., IV KK 134/23; z dnia 11 grudnia 2024 r., IV KK 521/23; z dnia 26 marca 2025 r., IV KK 58/25). W tej sytuacji nie ma podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego wyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.).

Jedynie na marginesie należy zauważyć, że w uzasadnieniu pisma sygnalizującego potrzebę wznowienia postępowania z urzędu obrońca skazanego podał nieprawdę. Na stronie 3 pisma wskazano, że kasacja złożona do Sądu Najwyższego w sprawie P. N. nie została przyjęta do rozpoznania, podczas gdy kasacja obrońcy została rozpoznana – oddalono ją jako oczywiście bezzasadną postanowieniem z dnia 13 maja 2021 r., I KK 32/21 (orzekał Sąd Najwyższy w składzie – SSN Dariusz Świecki). Co więcej, kasacja nie zawierała zarzutów związanych z nienależytą obsadą Sądu odwoławczego, czy też brakiem bezstronności tego Sądu. Uchybienie w postaci nienależytej obsady Sądu nie było również podnoszone w toku postępowania kasacyjnego.

W tych okolicznościach stwierdzić należało, że przedstawiona sygnalizacja nie wykazała podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu, w trybie art. 542 § 3 k.p.k., wskazanego przez obrońcę postępowania.

Z uwagi na powyższe okoliczności, należało zarządzić jak na wstępie

[J.J.]

[a.ł.]